

IX. ХЛАПИЧ И ГИТА ОТНОВО САМИ

Караха отначало по пътя към хълма, а след това навлязоха в гората. Гората беше така огряна от луната, сякаш беше осветен дворец.

Месечината все още беше ясна. Дали на небето имаше някое облаче, това не можеха да видят нито Хлапич, нито кошничарят, защото гората беше около тях.

Когато излязоха с колата от гората, Хлапич забеляза, че са на върха на хълма, който не беше много висок.

А кошничарят спря колата и каза:

„Ето, деца, тази пътека ще ви отведе до къщурката със синята звезда. Най-напред ще стигнете до онзи храсталак там долу. Когато минете по пътеката и излезете от храсталака, веднага ще видите къщурката“.

След това кошничарят каза, тъй като забеляза, че там на небето има голям облак:

„Ще стигнете до пътя, преди облакът да скрие месечината“.

А на Гита колко ѝ се искаше да протестира! Колко ли се уплаши тя, когато чу, че сега отново ще останат сами!

Но Хлапич веднага скочи от колата и каза на кошничаря:

„Благодаря ви, че ни помогнахте!“

А кошничарят сваля Гита от колата и казва:

„Късмет, мили деца!“

Тогава подкара коня и тръгна надясно и надолу, а Хлапич каза на Гита:

„Нашият път е наляво и надолу“.

Това стана толкова бързо, че Гита не успя да проговори нито дума или да възрази.

Така Гита и Хлапич останаха отново сами с Бундаш на пътя, огрени от месечината, сред гората и гъсталака.

Кошничарят им се обади още веднъж отдалеч и им извика:

„Деца!“

„О-о!“ - отговори Хлапич, защото през гората и хълма нищо не се чуваше така добре както „о-о!“.

„Внимавайте! Край пътя има отвесна скала.“

И наистина, долу, непосредствено до Гита и Хлапич, се виждаше голяма скала, от която се вадеше камък.

В тъмнината би било опасно да се тръгне нататък, защото кракът можеше да се подхлъзне, а пътникът да падне и да пострада.

Но Хлапич и Гита минаха съвсем лесно покрай тази скала, докато грееше ясна месечина, и

скоро след това слязоха от хълма отново в равнината.

Сърцето на Хлапич беше радостно, защото знаеше, че там, зад онзи храсталак, е пътят и къщурката на Марко със синята звезда.

Сега всичко ще бъде добре, ако продължи да грее ясната месечина, както каза кошничарят.